

den særlige Ministers Ansvarlighed, og han i Forening med Kongen afgjorde Sagen. Der er ikke Andet eller Mere fornødent, for at en Lov skal være Lov her i Danmark, end at Kongen og vedkommende Minister blive enige om den, og Rigsdagen tiltræder den. Derfor det behager Hans Majestæt at lade være at forelægge en saadan Lov for Geheimestatsraadet, maa han dertil have den fuldkomneste Frihed.

Bale: Jeg blev i mit forrige Foredrag afbrudt ved, at der blev sagt, at der skulde være en saadan Bestemmelse i Fællesforfatningen, at det blev nødvendigt at sammenkalde Rigsraadet til en bestemt Tid. Den aarlige Rigsdag skal, hvis den ikke forinden er sammenkaldt af Kongen, af sig selv træde sammen den første Mandag i October; med Hensyn til Rigsraadet er det bestemt, at det skal indkaldes hvert andet Aar, førend October Maanedes Udgang. Det er disse to Bestemmelser, som det ligger i Regjeringens Magt at sørge for ikke komme i Modsigelse til hinanden; thi Rigsraadet kan være sammenkaldt og færdigt med sine Arbejder, saaledes at Rigsdagen kan komme sammen til sæbvanlig Tid og faae endt sine Forhandlinger til samme Tid som i de foregaaende Aar. Og hvis dette ikke denne Gang kunde være skeet, men man hellere vilde have Rigsraadet sammenkaldt i Slutningen af Aaret, saa havde det staaet i Hans Majestæts Magt at indkalde Rigsdagen tidligere, saaledes at vi ikke havde behøvet den langvarige Session, vi nu have havt.

Alec: Jeg skal kun tillade mig at henstille til det ærede Thing, om det ikke vilde finde det at være paa Tiden at slutte en saa præsløs og i sine Consequenser særlig Debat. Jeg troer ikke, det her er rigtigt at gaae længere ind paa en Sag, som bør forhandles paa et andet Sted, men at Thinget derimod vilde gjøre Ret i at slutte denne Debat.

Formanden: Jeg skal med Hensyn til hvad den sidste ærede Taler yttrede tilføie, at jeg naturligviis ganske vil overlade til Thinget selv, hvilket Hensyn det vil tage til det ærede

Medlems Hensetting. Foraaavdt den ærede Taler derimod vilde betegne den Discussion, som har fundet Sted, som præsløs og sagde, at den hørte hen et andet Sted, saa skal jeg villig indrømme, at der maaste under Debatten er blevet fremført Punkter, som i og for sig ikke høre hen til Afgjørelse her; men i det Væsentlige har Discussionen drejet sig om en Gjenstand, som det ikke vilde være rigtigt at afbryde under Forhandlingen om den endelige Vedtagelse eller Forkastelse af Finantsloven. Iøvrigt skal jeg overlade til Thinget selv, om det ønsker at forsette Discussionen længere, eller om det trøder, at de Punkter, som høre ind under selve Sagen, ere bleve tilstræffelige indtømte.

Tscherning: Den ærede Formand har sagt, hvad jeg tænkte at gjøre opmærksom paa, at nemlig det Spørgsmaal, som her forhandles, sluttede sig nøie til Finantslovens sidste Votering og angik netop os nærmere end alle de andre Sager, vi hidtil have behandlet. Der kan ikke være nogen vigtigere Sag for os, for Kongeriget's Repræsentation, end at vide, paa hvilken Fod Rigsdagen staaer ligeoverfor Regjeringen, hvilke Rettigheder den har ligeoverfor Ministeriet, og hvad den kan vente og fordrø af sine Ministre.

Indenrigsministeren: Jeg maa udtale, at jeg med Hensyn til alle Love, der vedrøre Kongeriget's særlige Anliggender, ikke vil turde forbigaae at bringe dem ind i Geheimestatsraadet; men jeg skal tillige udtale, at jeg aldrig skal unddrage mig for at være det fulde Ansvar for de Bestemmelser, som der maatte blive tagne med Hensyn til saadanne Love.

Tscherning: Jeg antager, at ingen Minister vil forsømme at gjøre Kongens Villie; og derfor Kongen paalagde Ministeren at lade være at bringe de særlige Anliggender ind i det fælles Geheimestatsraad, saa holder jeg mig overbevist om, at Ministeren vilde tage det under alvorlig Overveielse, om de der havde noget at gjøre. Jeg er overbevist om, han da vilde komme til det Resultat: ikke at gjøre det.